

दुण्डु क ति० दुण्डु भ इव कायति कै-क प्रथो० भवोपः ।
 दुष्टचित्ते शब्दार्थकल्यतरः ।
 दुण्डु भ पुंस्त्री० दुण्डु भ+प्रथो०। (डोडा) सर्पभेदे क्मरः ।
 “शरमीनां महारोहानां प्राशयज्ञादृष्टि दुण्डुभासु । मज्जा-
 भांश्च महापद्मानां कवन्नावर्जितोडुपाम्” भा० श्लो० १५६५० ।
 दुण्डु भि पु० दुन्दु भि+प्रथो० । दुन्दु भिशब्दार्थे “दुण्डु भेर्भू-
 मिकायां च कीटानां कल्प एव च” इति छत्रस्थाने प्रति-
 णाय सुश्रुतेन कल्पस्थाने दुन्दु भिस्त्रिणीयाध्याय उक्तः
 अतस्तयोरेकार्थता ।
 दुत ति० दु उपतामे क्त । पीडिते “नृदुतया दुतया” माघः ।
 दुगतौ इत्यस्य तु “दुग्वोर्धस्य” पा० गत्वे दीर्घश्च दून
 इत्येव सि० कौ० ।
 दुखीत्यद्वौय पु० नील० ताजकोक्ते वर्षप्रवेशे योगभेदे
 “वीर्योनिगते कार्ययिलग्ननाथौ स्वर्णादिकेनान्यदरो-
 युनक्ति । अन्तौ यदा द्वौ बलिनौ तदाम्यथाहायतो वीर्यं
 सुयन्ति सन्तः” तद्वचनम् ।
 दुद पु० पर्वतभेदे । “शृङ्गवान् मन्दरो ग्रीवो निषधो दुदुर्दु-
 भया” भा० अश्व० १६५५० । दुदु रक्षया इत्येव पाठः बाहुः
 दुदुष्ट पु० अतुल्यो नृपभेदे । “अनोस्तु पुलोधमोऽभूद्वत-
 स्यात्कजोऽभवत् । इतात्तु दुदुहो जज्ञे प्रचेतासस्य
 चालजः” हरिवं० १२५० ।
 दुद्रुम पु० दुद्रो द्रुमः प्रा० व० । हरिवं० पञ्चावली क्मरः ।
 दुध हिंसने प्रेरणे च आ० पर० सक० सेट् । दोषति अदोधीत्
 दुदोध दुधितम् “नेयत्तमो दुधितं दोषत” ऋ० ४।१।१७
 “दुधः प्रेरण कर्म” भा० ।
 दुधि ति० दुधि हिंसाकर्मति भाष्योक्तेः दुध-हिंसायां कि ।
 हिंसके “सूय गृभे दुधयेर्क ! ते” ऋ० ६।१६।२ “दुधये
 हिंसकाय” भा० उपचारात् २दुधरे च “दुधेयुक्तस्य
 इवतः सहानसा” ऋ० १०।१०२।६ दुधेर्दुर्जरस्य” भा०
 दुध्र ति० दुध-बा० रक् दुष्टं वा धारयति ध्र-मूल० क प्रथो० ।
 हिंसके २प्रेरके २दुर्जरे २दुर्जरे ५दुष्टानां व्यवस्थापके
 च । “दुध्र आभूष रामयज्ञि दामनि” ऋ० १।५६।२ “दुध्रः
 दुष्टानां धर्मा व्यवस्थापयिता वा” भा० “दुध्रजतो मरुतो
 आजदुष्टयः” ऋ० १।६४।१ “दुध्रजत् उध्रं दुष्टं ना-
 न्येर्दुर्जरं वा आत्मना” भा० “विद्वे दुध्रवाचः”
 ऋ० ७।२।१२ “दुध्रवाचः दुर्जरवाचः” भा० । [यन्द्र० ।
 दुन्दु भ पु० दुन्दु इत्यव्यक्तं भणति भण-ड । दुन्दु भिवाद्ये
 दुन्दु पु० १वसुदेवे त्रिका० २दुन्दु भिवाद्ये यन्द्रता० ।

दुन्दु भ पु० दुन्दु इत्यव्यक्तं शब्दं भणति भण-ड । दुन्दु भि
 वाद्ये यन्द्र० । दुन्दु भ इति पाठान्तरम् ।
 दुन्दु भि पु० दुन्दु इत्यव्यक्तशब्देनोभति पूरयति उभ-पूरणे
 कि शक० । उड्डुड्क्तायाम् क्मरः । “दुन्दुभे ! त्वं सप-
 त्नानां घोषाद् हृदयकम्पनः” दुन्दु भिपूजामन्त्रः “विजय
 दुन्दुभितामशूरर्षवाः” रघुः “दुन्दुभिश्च तदा देवैस्सा-
 डितो देवकिहृदयैः” भा० अश्व० २६५० । १वसुदे २दैत्य-
 भेदे मेदि० १राक्षसभेदे पु० यन्द्र० ४विषे हेमच० ५पाशवे
 स्त्री क्मरः स्वर्णशृङ्गादिमये चतुःपाशे विन्दुयुक्ते द्यूतो-
 मकरणे (पाशटी) ख्याते क्षुपार्थे स्त्री ७गन्धर्वीभेदे स्त्री
 वा डीप् । “तेषां समक्षं गन्धर्वी दुन्दुर्भी नाम गा-
 मतः । यथास वरदोदेवो गच्छ कार्थार्थसिद्धये । पिता-
 महवचः श्रुत्वा गन्धर्वी दुन्दुभी ततः । मन्त्रा मातुषे
 लोके कुञ्जानामाभवत्तदा” भा० व० १७५५० “दुन्दुभि-
 नैवाधुरभेदश्च मायाविनामाधुरपिता तत्कथा
 रामा० कि० ८७० “मायावी नाम तेजस्वी पूर्वजो दु-
 न्दुभेः सुतः । तेन तस्य महदैरं बाहिनः स्त्रीकृतं
 पुरा” “यदा तु दुन्दुभिं नाम दानवं महिषाकृतिम् ।
 प्रतिकाशयते बाहो मलयं प्रतिपर्वतम् । तदा विवेश
 महिषो मलयस्य गुहां प्रति । विवेश बाहो तत्रापि
 मलयं तज्जिवांसवा” रामा० कि० ४६५० ४७० ।
 “दुन्दुभिं नामेति क्मल दुन्दु भिशब्देन तत्पुत्रो
 मायाविनामा दानव उच्यते तद्वृत्तान्तस्योपाये वक्ष्यमाण
 त्वात् “मायावी नाम तेजस्वी दुन्दुभेः पूर्वजः सुतः”
 इति प्रोक्तेस्तस्य तत् पुत्रत्वं पितृमहिषाकारत्वात् तत्-
 पुत्रस्य तदाकारत्वमिति च बोध्यम्” तट्टीका
 दुन्दु भिक पु० कीटभेदे कीटशब्दे इत्यम् ।
 दुन्दु भिनिर्झाद् पु० दुन्दु भे रिप निद्रादोऽस्य । दानवभेदे
 खान्द० । [रूपभेदे ।
 दुन्दु भिपिण पु० दुन्दु भिः सेनायां यस्य सपामा० वत्सम् ।
 दुन्दु भिस्त्रिण पु० इत० । १दुन्दु भिशब्दे दुन्दु भेर्वाद्यभेदस्य
 स्त्रिणे यत्न विपश्चिकित्सायाम् । सुश्रुतोक्ते विपश्चिकित्साभेदे
 “अथातो दुन्दु भिस्त्रिणीयमध्यायं व्याख्यास्यामः भवान्-
 कर्षति निशपदादपि चमर्दपाटलिपारिभङ्गकाञ्चोडुम्बरकर-
 षाटकार्जुनकजुभर्जकपीतनक्षेत्रातकाडोठामलकप्रपङ्क-
 कुटजशमीकपित्याश्रुलकार्कचिरविल्वमहावृक्षारुक्कारालु
 मधुकमधुशिपु शकगोजीयाम्बूतिलकैरुत्तरकनोपचण्डारि-
 मेदानां भक्षान्याहृत्य गवां मूत्रेण क्षारकलेन परि-